

15. II. 95 01400

64226 ŽIRI SLOVENIJA

delo življenje

GLASILO DELAVCE

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56
64226 ŽIRI

NA ŽIRI

LETNIK 33

ŽIRI, FEBRUAR 1995

Poslovati s čim manj stroški in zalogami

V Alpini bomo po letnem planu letos izdelali 1.970.000 parov obutve: od tega športne obutve 640.000 parov in modne obutve 1.330.000 parov. Največ bomo izdelali ženskih nizkih, skoraj 550.000 parov, brizganega programa 470.000 parov in tekaških čevljev 390.000 parov).

Tri četrtine proizvodnje bomo izdelali sami, v svojih proizvodnih obratih, četrtino pa s pomočjo kooperantov.

V letu 1995 bo Alpina prodala 1.970.000 parov proizvedene obutve. Od te količine bo 134.000 parov prodala preko maloprodajne mreže, 120.000 parov preko grosistov (skupaj na domačem trgu torej 255.000 parov, 1.435.000 parov bo izvoženih na Zahod, 220.000 parov bo izvoženih v Rusijo in preko 60.000 na Hrvaško.

Poleg tekoče proizvodnje se za leto 1995 v maloprodajni mreži načrtuje prodaja 66.000 parov zalog, torej bo skupna prodaja Alpina obutve v mreži znašala 200.000 parov obutve, prodaja dokupljene obutve pa bo znašala 179.600 parov.

Alpina bo v letu 1995 izvozila 1.716.000 parov obutve. Poleg tega bo prodala še skoraj 90.000 parov zalog iz leta 1994.

Skupna načrtovana prodaja obutve v letu 1995 znaša torej 2.304.000 parov. Skupna prodaja Alpina obutve pa 2.125.000 parov.

Iz obrata v Rovtuh

Tudi alpski smučarji pripravljeni

Andrej Miklavc je vedno boljši, na kar kažejo rezultati v slalomu. V svetovnem pokalu je bil 8. v Garmisch Parterkirchnu, 9. v Kitzbühlu in 14. v Wengnu, zmagal pa je na FIS tekmi v Kranjski Gori.

Matjaž Vrhovnik pa je v isti disciplini zaenkrat vodilni v evropskem pokalu. Na tekmah pa je kar dvakrat zmagal in sicer v Geilu in enkrat v Franciji; bil je 3. na tekmi za evropski pokal v Franciji in 2. v Areju, za nameček mu je za las ušla uvrstitev v finale svetovnega pokala v Wengnu.

Katja Koren je bila 10. v svetovnem pokalu v veleslalomu v Cortini d'Ampezzo. Poleg tega je bila v Garmisch-Partenkirchnu 11. v slalomu in 21. v superveleslalomu v Hausu.

Čutiti je napredovanje Alenke Dovžan. Bila je 5. v superveleslalomu v Flachau in 15. v veleslalomu v Hausu. Nataša Bokal je bila 13. v Garmisch-Partenkirchnu.

Rene Mlekuž se očitno tudi vzpenja. V Evropskem pokalu je bil najboljši v veleslalomu, za FIS točke pa je kar zmagal. Peter Jereb

Investicije

Alpina bi v letu 1995 potrebovala 2.400.000 DEM za vlaganja v osnovna sredstva (stroji in oprema). Glede na to, da so viri financiranja investicij omejeni (2.000.000 DEM znaša amortizacija in 123.000 DEM prodaja osnovnih sredstev) pa bo znesek, do katerega bo Alpina lahko investirala v letu 1995 1.161.000 DEM.

Kadrovska politika

Za leto 1995 načrtujemo povečanje števila zaposlenih v Alpini s 1.499 po stanju 31. 12. 1994 na 1.535 31. 12. 1995. V skupnih službah se bo število zaposlenih povečalo za 8, v proizvodnji za 29, v maloprodajni mreži pa se bo zmanjšalo za enega delavca. Skupaj se bo torej število zaposlenih povečalo za 36.

Po planu izobraževanja bo leto 1995 začelo v Alpini 86 študentov, od tega jih bo 31 zaključilo študij, 20 pa bo novih, torej bo konec leta 1995 Alpina imela 75 študentov. Delavcev, ki bodo študirali ob delu pa bo konec leta 36 (7 več, kot na začetku).

Načrtuje se tudi učenje tujih jezikov (italijanščina, nemščina in angleščina) in funkcionalno izobraževanje (Center Brdo, seminarji, izobraževanje managerjev, izobraževanje v tujini in došolanje prodajalcev.

Po planu za leto 1995

Matjaž Vrhovnik je poleg Andreja Miklavca najuspešnejši »Alpinin« smučar

Plan našega dela v tekočem letu očitno že upošteva zatečeno stanje, ki, kot vemo, ni rožnato.

Tako je prav, vendar se mi ob tem poraja kar nekaj bojazni. Če je namen podjetja, da z dobrim gospodarjenjem ustvarja dobiček, razvojne možnosti in plače zaposlenim, je smotrno poslovanje nujno. To pa v prvi vrsti pomeni preštudirani program (kolekcije, trgi), na drugi strani pa organiziranost (količine, kakovost, roki).

Če se lastniki zavedamo, da imamo tu svoja sredstva, mora biti poskrbljeno tudi za kontrolo proizvodno-poslovnega procesa. Včasih se zdi, da se nekateri tega ne zavedajo, oz. se »skrivajo« ali zaradi sramu ali zaradi kakšnega drugega razloga.

Tu seveda ne mislim na kakšne malenkostne neumnosti, zadržnost ali drobne slabosti, temveč na milijone, ki jih izgubljamo zaradi neizkoriščenih možnosti ali premalo pretehtanih odločitev. Običajni riziko sprejemo!

Javnost (lastniki) imamo pravico vedeti, kaj se je, kaj se in kaj se bo dogajalo.

Kogar bodo te besede zadele, bo že vedel, zakaj so napisane.

N. P.

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Na Norveškem na vsakem koraku z Alpininimi čevlji

Takoj po izdelavi nove stoparske tekaške kolekcije za sezono 1995/96 je prišel čas, ko je treba razmišljati o novih razvojnih projektih. Razmišljati torej začnemo o modelih, ki bodo prišli na trg šele čez dve leti. To pa predstavlja določen izziv, hkrati pa povzroča nemalo težav. Nihče namreč ne more zagotoviti, da bodo stvari, ki jih zastavimo dve leti prej, naletele na dober odziv pri kupcih.

Norveški trg je še vedno najpomembnejši trg za našo tekaško obutev. Delež Alpinine tekaške obutve tu je kar 50 %, kar pomeni, da je konkurenca daleč za nami.

Obisk na Norveškem je bil pomemben z več vidikov, in sicer:

- dogovorili smo se o cenah naših proizvodov za naslednjo sezono,
- tehnično smo še enkrat predstavili celotno kolekcijo,
- pregledati smo reklamacije,
- dogovorili smo se o osnovnih usmeritvah pri novih razvojnih projektih,
- na podlagi testov tekmovalnih čevljev in razgovora z norveškimi tekmovalci, ki tečejo z našimi

V času obiska smo si na Holmenkolnu ogledali še norveško državno prvenstvo v tekih na 15 km, kjer je bil Thomas Alsgaard, lanskoletni olimpijski prvak, na Alpininih čevljih drugi, tekmovalci na naših čevljih pa so pritekli še 4., 5., 6. in 7. mesto.

Biti iz Alpine na Norveškem pozimi je vedno posebno doživetje. Tekaško obutev Alpina vidiš pravzaprav povsod; na mladih, starih, otrocih in tekmovalcih. Vidiš jo na trgovskih policah ali ko visi iz nahrbtnikov ljudi, ki gredo na rekreacijo. In kar je najbolj pomembno: vidiš je več kot konkurenčne obutve. To je dokaz, da zaposleni v Alpini za narod rojenih tekačev in torej precej izbirčne Norvežane znamo narediti obutev, ki je boljša in lepša od ostalih. Na to smo lahko ponosni vsi zaposleni in nobenega razloga ni, da se ne bi vsaj v tem primeru počutili ponosne.

Bogo Filipič

Bogo Filipič

čevlji, smo začrtali tudi smernice za razvoj novih tekmovalnih modelov.

Ugotovitve so predvsem naslednje:

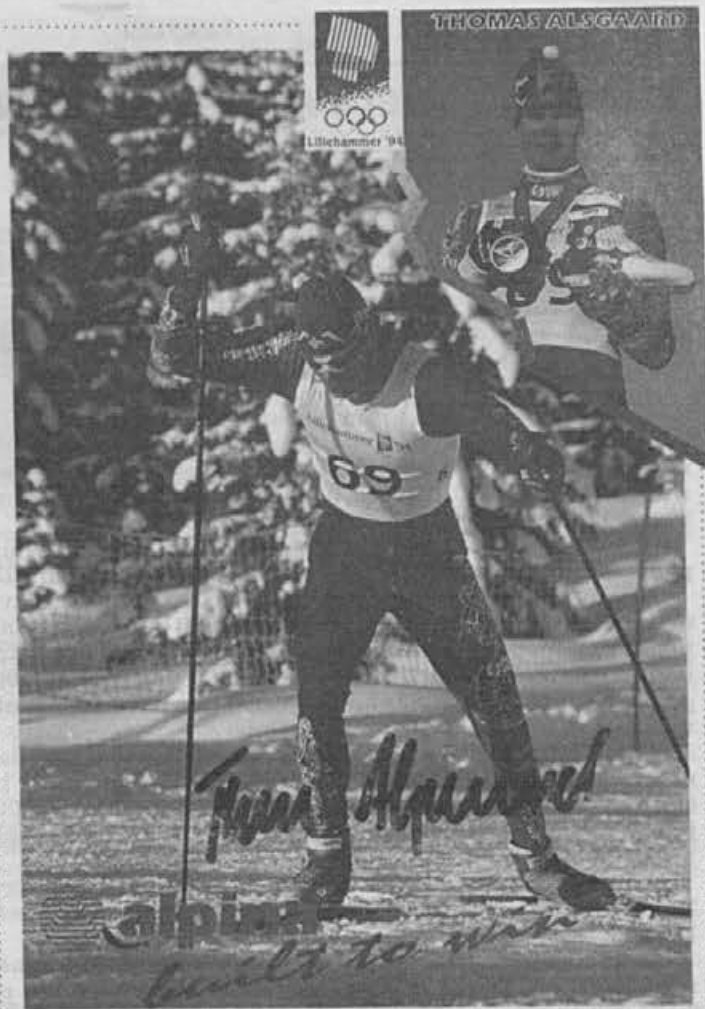
- prodaja Alpinine tekaške obutve poteka dobro, vendar slabše kot je bilo pričakovano, predvsem zaradi slabih snežnih razmer v delu Norveške,

- raste prodaja kvalitetnih usnjenih čevljev, kjer imamo dobro ponudbo,

- raste delež prodaje tudi v tekmovalnem, torej najdražjem razredu,

- kvaliteta obutve je zaenkrat povsem zadovoljiva; reklamacij v večjem obsegu ni,

- na trgu se pojavlja vedno več obutve, ki je izdelana na Češkem in je cenejša, dvigovanje naših cen je zato precej omejeno.

Alsgaard v zmagovalnem teku

Pred svetovnim prvenstvom obetajoči rezultati

Če gremo kar takoj k vidnejšim rezultatom, lahko res ugotovimo, da se je forma naših najboljših biatloncev ustalila skorajda tik pred svetovnim vrhom.

V tekmah na 20 km je bil v Oberhofu Matjaž Poklukar 9., medtem ko je bil njegov brat dvojček Jože Poklukar 13. na 20 km (ali kot pravimo v sprintu).

Andreja Grašič je bila na istem tekmovalju 17.

Od tujih tekmovalcev, ki nastopajo z našimi čevlji, je bil prav tako na istem tekmovalju Norvežan Bjørndalen 3.

Kar zadeva našo službo, lahko povem, da je obdobje pred svetovnim prvenstvom za nas zelo pestro in zahteva veliko dela. Mnogim reprezentancam in posameznikom, ki tekmujejo z našimi čevlji, je treba dostaviti dodatno opremo, saj doslej npr. iz finančnih razlogov niso nastopali v svetovnem pokalu. To so med drugim tudi švedski in kanadski tekmovalci.

Konec januarja so se uspehi naših biatloncev še naprej nizali. V Ruhpoldingu je na 20 km Italijan Favre osvojil 8. mesto. Ole Einar Bjørndalen (z Norveške) je bil 9. Na 10 km je Favre osvojil stopničke (3. mesto), Bjørndalen je bil 11. in Aleksej Ajdarev (Belorusija) 16.

Med ženskami je bila na 15 km Elin Kristiansen 4., Andreja Grašič pa 9.

Na 7,5 km pa je bila Kristiansenova 6., Grašičeva pa 10.

Štafeta Italije, v kateri sta naša Favre in Carrera, je bila 2. V Lahtiju je bil v zasledovalnem teku (15 km drsalna tehnika, 15 km klasična tehnika) Thomas Alsgaard 4.

V skupni razvrstitvi svetovnega pokala po štirih tekmah vodi Bjørndalen, Favre je 5., Carrera 19., Janez Ožbolt pa 23.

Med ženskami pa je Kristiansenova 8., Andreja Grašič pa 14.

Smo tik pred svetovnim prvenstvom v Anterselvi, zato rezultati res obetajo marsikatero visoko uvrstitev. Posebno na to lahko upa Bjørndalen.

Sicer pa sta do konca svetovnega pokala še dve prireditvi; s štirimi tekmami - v Skandinaviji.

V Lahtiju je v svetovnem pokalu štafeta Norveške v ekipnem teku osvojila prvo mesto. V štafeti sta tekla tudi Alsgaard in Langli.

Lojze Oblak

Z leve: Alenka Dovžan, Katja Koren in Nataša Bokal so letos spet udarna trojka tekmovalk z Alpininimi čevlji

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Aktualni intervju

Pregledali bomo sistemizacijo delovnih mest

Pogovarjamo se z vodjo splošno-organizacijskega sektorja Mojco Gantar

Delo-življenje:

Če je sistemizacija organizacijski predpis, ki daje osnovo tako za izboljšanje organizacije delovnih mest, vseh segmentov kadrovske politike, varstvo pri delu in drugo, je najpogostejše uporabljena za analitično oceno delovnih mest, torej kot osnova za nagrajevanje.

Mojca GANTAR:

Da, to je res. Vemo, da so sicer delovna mesta sistemizirana in tudi ovrednotena. Vendar so spremembe, ki so nastajale v organizaciji, vplivale tudi na spreminjanje nalog na delovnih mestih in tudi na njihovo zahtevnost. Že bežen pogled pokaže, da mnogo delovnih mest, ki smo jih uvedli pred leti, ne živi več, ostale pa bo potrebno pregledati.

Predvidoma naj bi v proizvodnji združili v delovna mesta več faz ali operacij, v režiji pa uredili neskladja, ki so nastala preko let.

To bomo najprej izvajali v posameznih organizacijskih enotah, na podlagi strokovnih osnov in napotkov, ki jih bo izdelala strokovna služba.

Delo-življenje:

S kom boste torej sodelovali?

Mojca GANTAR:

Kot že rečeno, bo strokovna služba izdelala napotke, da bodo po organizacijskih enotah delovna mesta obravnavali po isti metodi.

Z delom smo pravzaprav že začeli; z vodji smo že pregledovali seznane delovnih mest in takoj ugotovili potrebo po spremembah, tako v organizacijskem smislu, kakor tudi glede na zahtevnost po izobraževanju, ostalih znanjih, delovnih izkušnjah, delovnih pogojih itd.

Nazivi naj bi se vrnili k ljudem, torej se delovna mesta ne bi imenovala tako kot doslej, organiziranje, vodenje itd., temveč organizator, vodja itd.

Po novem naj bi bili opisi krajši (v nekaj stavkih), za vrednotenje pa bomo uporabili ustrezno analitsko metodo DM.

Delo-življenje:

Kdaj bo ta akcija stekla?

Mojca GANTAR:

Pravzaprav je to stalna naloga prilagajanja. Seveda bo z usklajevanjem, ki ni teklo v preteklosti, v začetku precej dela. Upam, da bomo zlasti z organizatorji dobro sodelovali. Seveda se ob tem zavedamo vseh nevarnosti. Težili bomo k objektivnosti, saj vemo, da je sedaj veliko stvari urejenih tako kot ustreza zaposlenim na delovnih mestih.

Skratka, upamo, da bo sistemizacija dela osnova za boljšo delitev nalog, pravičnejše nagrajevanje in dolgoročnojšo kadrovske politiko.

N. P.

Nova desma skoraj s polno močjo

»Po tehnološki plati lahko povem, da ima novi stroj za vlivanje podplato v nekaj prednosti, pa tudi kakšno slabost,« je menil tehnolog Marko Božič, ki se je ravno mudil v oddelku brizgane obute.

»Naprava ima več delovnih postaj in tako je čevlji dlje časa v zaprti formi, kar pozitivno vpliva na stabiliziranje mase.

Storilnost je lahko večja, vendar še nismo dosegli nemškega norma-

tiva (1000 parov na 8 ur učinkovitega dela).

Tehnološke zmogljivosti stroja so tudi boljše, saj je spremenjen način doziranja barve (možna druga barva na vsaki poziciji), potem pa se barva meša v glavi stroja.

Dodaten avtomatski stroj ob stroju za vlivanje (robot), ki je namenjen za nanašanje ločilca na forme, omogoča res enakomerno nanašanje ločilca v vsakem krogu delovanja. Ta natančnost omogoča enake odlitke, zlasti v pogledu de-

signa. Kljub temu, da ločilec nanašajo v vsakem krogu, je poraba ločilca bistveno manjša kot prej. Ne zanemarimo, da je avtomatsko nanašanje ločilca koristno tudi za zdravje delavca.

Krmiljenje stroja je računalniško; le nastavitve form je ročna. Torej, če ugotovljamo prednosti, kot so: doziranje barve, doziranje mase in tudi določitev časa delovanja – so to lepe prednosti.

Ob stroju je sedaj postavljen kratek tekoči trak, ki je povsem usklajen z desmo. Neprijetno je le, da če stoji stroj, stoji tudi trak in ljudje ob njem morajo delati kaj drugega.

Čas bo pokazal še vse drugo; tu si želijo še stroj za kosmatenje, da bi bilo delo pri vlivanju še učinkovitejše in kvalitetnejše.

N. P.

Novi desmi streže poleg delavcev še robot - in tekoči trak

mi vam vi nam

Organizacija:

Odpeljimo vse pretirane zaloge v prodajalne – pa ne bomo imeli več zalog, ha, ha!

Organizacija:

Pospešeno odpravljanje zalog pomeni »zdravljenje pljučnice z visoko vročino«.

Neustvarjanje zalog pa vedeti, kako se moramo »zaviti, ko odhajamo v viharo vreme«.

Kadri:

Pravi kader je tisti, ki je ob solidnem znanju in čisti vesti vesel kritike.

Kadri:

Ko misliš, da se ne moreš od nikogar več nič naučiti – odstopi.

Denar:

Preštudirajmo, koliko časa držati obutev na zalogi po osnovni ceni; ali morda prodati čimprej in hitreje vrtni denar.

Uredništvo

Bo še naprej dovolj dela?

Pri delu se je treba pogosto posvetovati. V sredini vodja obrata Rovta Majda Pek

»Preden bi ocenjevala razmere v obratu, bi povedala, da še vedno delamo Rockport obutev. Trenutno je v proizvodnji zahtevnejši artikel (sandale). Paziti je treba ne samo zaradi zahtevnejšega šivanja, temveč tudi zaradi čistoče. Če čevelj umažemo z lepilom, se ga praktično ne da očistiti,« je ocenjevala Majda Pek, ki vodi proizvodnjo v obratu Rovta.

»Povečini se delavke tega zavedajo. Posebno težavo predstavlja to tedaj, ko se menja barva sestavnih delov. Mislim, da bi morali biti pri delu še pazljivejši.

Dnevno izdelujemo približno po šest blokov (1 blok je 144 parov), ali 860 parov. Vedno je v proizvodnji po več artiklov.

Lahko povem, da imamo sedaj s sestavnimi deli manj težav, saj so kar dobro skompletirani. Tudi kosi so kar v redu (v sekalnici vsaka ženska to sama kontrolira); le tu in tam moramo zamenjati kak kos, če se npr. nepravilno vleče.

Polizdelke pripeljejo iz Žirov enkrat dnevno s tovornjakom, hkrati pa še malico. Nazaj pa odpeljejo izdelane zgornje dele.

Čeprav je tehnologija preštudirana, pride kdaj do kakšnih težav, ki jih skušamo hitro odpraviti. Če napako naredi delavka, jo mora odpraviti sama.

Sicer pa v našem obratu norme dosegamo okoli 110 %. Ved-

no pa seveda to ni možno, zlasti pri menjavah v proizvodnji pa da tako storilnost kot kvaliteta.

Vemo seveda, da smo pretežno ženski kolektiv, kar pomeni, da imamo precej različnih odsotnosti. Za delo v našem obratu se nekatere še zanimajo, vendar je vprašanje, če bo dovolj dela...

Na področju strojne opreme se razmere tudi v Rovtah zelo izboljšujejo. Imamo pa težave z ventilacijo, nekatere ženske pa so alergične na lepila. Toda danes se moramo pač prilagajati...

»Že naprej želim, da bi delali s čim manj izmeta in da bi imeli dovolj dela,« si je zaželela Majda Pek.

»Treba bi bilo urediti ventilacijo,« je zatrdil Janko Rupnik

Janko Rupnik, ki je pred leti v Alpini že vodil vzdrževanje, je sedaj vzdrževalec v Rovtah.

Takole pravi:
»Res se mi ni bilo potrebno uvajati, vendar se strojna oprema stalno posodablja. Hkrati s tem pa se moramo izpopolnjevati tudi vzdrževalci. Zato so nam dobrodošli seminarji, ki jih pripravljajo proizvajalci strojev (Pfaff).

Kakšnih večjih težav pri delu nimam; največje preglavice mi povzroča ventilacija. Predlagam, da bi si to ogledal nek strokovnjak, da bi stvar uredili tako kot je treba.»

Zanimivi so bili pogovori z nekaj delavkami.

Marta Petkovšek: »Sedaj delam na bolj izpopolnjenem stroju, prej pa sem imela kar precej težav. Sicer pa je treba s strojem prav ravnati in ga stalno pravilno nastavljeni, glede na vrsto obutve, trdoto in debelino materiala.

Kot kvalificirana prešivalka z dosegom norme okoli 120 % zasluzim nekaj preko 40.000,00 tolarjev, kar je seveda bolj malo.»

Mihela Oblak: »Pri tem delu je pri artiklu, ki ga izdelu-

jemo sedaj, normo težko doseči. Sicer pa sem v Alpini pet let; sem priučena delavka in normo običajno dosegam in tako zaslužim nekaj tisočakov preko 30.000,00 tolarjev.»

Dobro bi bilo, da bi vse delavke imele zaprto posodico za lepilo in čopič, da bi delale v bolj zdravem ozračju.

Olga Kogovšek, Žirovka, ki je sedaj poročena v Logatcu in se v Rovta vozi, pa je povedala:

»Z normo običajno nimam težav. Pri tem artiklu pa je treba sestavne dele veliko prekladati. Važno je, da se znaš prav pripraviti. Kljub temu, da delam že 13 let (1 leto v Rovtah), razmišljam o strokovnem izobraževanju, če bi se ponudila prilika.

Čeprav se vsak dan vozim, sem trenutno zadovoljna; seveda pa je veliko odvisno od dela.»

Gornje dele je treba pred sešivanjem stanjšati

Kot smo omenili že večkrat: v Rovtah ostaja problem transporta (nadstropje); posebno težavo predstavlja preozka delavnica, saj se delavke komaj prerinejo mimo traku in že omenjena ventilacija.

N. Podobnik

Material poka

Zima se bliža koncu – na prodajo še upamo

Prodajo zimske športne obutve v Zahodni Evropi bi lahko ocenili kot dokaj normalno; seveda pa so na določenih trgih občutna odstopanja. Na prodajo pa vedno močneje vpliva pomanjkanje snega, saj se ljudje v težkih gospodarskih razmerah vedno redkeje odločajo za nakup športne opreme.

V Srednji Evropi, zlasti pa v Skandinaviji ugotavljajo zaskrbljujoč izpad prodaje lani decembra, ki je običajno »udarno« prodajno obdobje. Letos je dež v decembru marsikje prodajne načrte porušil.

Prodaja pancrjev je v Srednji Evropi kljub temu tekla dokaj ugodno, saj smo nekaj čevljev prodali še v januarju. Vendar pa npr. v Nemčiji precej te obutve niso mogli prodati. V letošnji sezoni se nam zato obeta izredno nepredvidljiva situacija, ko bomo morali imeti čimveč podatkov o tem, koliko neprodanih čevljev ostaja v trgovinah in v skladiščih uvoznikov. Brez tega so lahko ocene prodaje izredno težavne in vnaprej dana naročila proizvojni se lahko izkažejo za zgrešena. Zato je tesno sodelovanje z našimi distributerji tako zelo pomembno, saj morajo vsak na svojem trgu izredno pozorno spremljati dogajanje, da jih nepredvideni dogodki ne presenetijo.

Tako problematično situacijo trenutno rešujemo z našim uvoznikom na Norveškem, kjer je bilo decembra prodanih preko 20.000 parov manj kot je firma Alpina Norge planirala. Po novem letu se sicer razmere popravljajo, vendar je skoraj nemogoče nadomestiti celoten izpad. Upamo, da bomo kljub problemom za ključili dobave v Skandinavijo v mesecih februarju in marcu, delno tudi s prodajo na druge trge, kjer Alpinim uvoznikom čevljev primanjkuje.

Hkrati z zadnjimi pošiljkami smučarskih čevljev že začnemo s pošiljanjem trekking obutve, saj se prodajna sezona le-te predvsem v Evropi skoraj ne prekine več in nekatere trgovine hočejo čevlje že v mesecu februarju.

Helena Kavčič

»Še vedno smo zvesti kolorado programu,« je povedal vodja obrata v Šentjoštu Peter Mlinar.

»Poleg tega zadnje tedne izdelujemo še vzorce. Tu dela sedaj pet deklet, kar je za tako

posebno pozornost, da se čevlje ne zamaže (npr. z lepilom).

V zvezi s strojnim parkom pa bi rekel, da se zadnje čase kar dobro izpopolnjuje; čakamo še na kak stroj za šivanje z debelejšim sukancem.

»Material za zgornje dele je pogosto preslab,« pravi Darka Žakelj

Za normalen trak je prostor v Šentjoštu premajhen

majhen kolektiv kar veliko. Ob dokaj spremenljivi proizvodnji dnevno izdelamo okoli 270 parov zgornjih delov.

Lahko pa povem, da imamo kar precej težav z defekti, saj pri »burmi« pri obdelavi začne pokati usnje z umetnim licem. Veliko zgornjih delov je treba zato razdreti, zamenjati slab kos in ponovno sešiti. Dve delavki delata samo to.

Kar zadeva pripravo in oskrbo proizvodnje, lahko rečem, da je dobra. Težave hitro rešujemo s pomočjo tehnologa, težje je, če gre za skrito napako. Tu in tam pride sukanec, ki barvno ni enak predpisanemu, oz. se razlikuje v barvnih niansah.

Sedaj delamo gornje dele tudi iz nubuka, kar zahteva še

Zgornji deli, ki so delavkam v Šentjoštu delali največje probleme

Morda bi omenil še organizacijske težave, saj v prostoru ne moremo imeti normalnega traku, kar povzroča nered in dodaten transport. Računamo tudi na posodobitev kompresorske postaje, medtem ko so nam telefonijo uredili, da lahko sedaj telefoniramo tudi ko ni elektrike.

Zaposleni se dobro zavedajo, da je tu njihov kruh, čeprav so povečini še mladi. Plače res niso visoke, za kar je vzrok tudi v razdrobljeni proizvodnji, vendar se zahtevam trga ne moremo izogniti.

Darka Žakelj, ki nadomešča, je še pripomnila, da je zaradi traku res veliko težav, saj morajo skoraj polovico dela opraviti preden se trak začne. Kar 7-8 dni traja, da se zavrti proizvodni cikel.

»Cele kupe polizdelkov moramo prestavljati, namesto, da bi nadzirali delo,« pravi Darka N. P.

Peter Mlinar: »Sprizniti se moramo z razdrobljeno proizvodnjo.«

Reklama – del poslovne strategije

V razgovoru so sodelovali: Boris MARKELJ, vodja komercialne športne obutve, Franci KAVČIČ, vodja komercialne modne obutve in Aleš DOLENC, vodja maloprodajne mreže. Razgovor je vodil Nejko PODOBNIK.

Delo-življenje:
Kako ocenjujete sedanje razmere na področju reklame?

Franci Kavčič:
Če pogledamo najprej na zahodno tržišča, vemo, da najboljšo reklamo pomeni kakovostno izdelan proizvod. Kvaliteten servis, pravočasne dobave, plačila, vse to je del reklame. To je promocija. Kar zadeva organizirano reklamo, pa lahko rečem, da se na Zahodu tega še ne poslužujemo, ker nismo dovolj močni, da bi si to lahko privoščili. To je ogromen strošek, ki ga ne upamo všteti v ceno izdelka. Tudi Italijani, ki so finančno precej močnejši, tu ne namenijo veliko denarja za reklamo. V Franciji, kjer imamo svojega agenta, ki pozna razmere na trgu, pravijo, da se moramo najprej dokazati z izdelkom, potem pa ga lahko tudi promoviramo. Imamo pa reklamo v Rusiji, kjer naš kupec sam reklamira proizvode, po televiziji in drugje, kjer nas predstavljajo kot priznane proizvajalce obutve. Tudi v Nemčiji naš distributer razmišlja, da bi naredili nekaj

ravni podjetja. S tem se ukvarjamo vsak po svojih močeh.

Z reklamo nismo najbolj zadovoljni, primanjkuje nam strokovnjakov za to, pa tudi časa za to imamo sami premalo.

Boris MARKELJ:

Vlaganje v reklamo smatram kot investicijo v produkt, ki mora na nek način povrniti vložena sredstva. Z njo skušamo pritegniti kupčev pozornost, mu povedati, kaj mu produkt nudi in ga prepričati, da bo naše čevlje kupil in uporabljal.

Naši distributerji se tudi na področju reklame prilagajajo svojim potrošnikom in s pomočjo reklamnih agencij izvajajo posamezne reklamne akcije, pri katerih jim včasih pomagamo z reklamnimi materiali. Ob tem že razmišljamo, kako oblikovati oz. usmerjati propagandne aktivnosti iz Alpine, vendar pa odgovora na to vprašanje še nimamo.

Franci KAVČIČ:

Na modnem programu promoviranje ni problem, problem je v tem, ker ne dosežemo zelenega učinka. Npr. z blagovno znamko Simona bi kupce radi prepričali, da je to najbolj kakovosten izdelek, tako po materialih kot po izdelavi. Vendar s tem ne promoviramo Alpine kot celote, saj so nam kupci svetovali, da Alpina (glede na ime) ni najbolj primerna za reklamiranje modne obutve.

Določena vrsta reklame so tudi sejmi, ki se jih udeležujemo. Tovrstno promocijo širimo tudi v Nemčiji.

BORIS MARKELJ:

Pomembno je ločiti dvoje – reklamiranje imena Alpine kot proizvajalca, ki je hkrati tudi blagovna znamka na športnem programu in reklamiranje različnih blagovnih znamk. Nisem nasprotnik uvajanja novih blagovnih znamk, če nam le-te pripomorejo k rezultatom, sem pa proti pogostim menjavam le-teh. Na drugi strani zagovarjam skupni imenovalec – ime Alpina, s težnjo izoblikovati mnenje, da je v poslovanju z Alpino zagotovljena kakovost v vseh pogledih, od produkta do poslovnega servisa.

Aleš DOLENC:

Vsekakor je blagovna znamka Alpina na športnem področju sinonim za kakovost, na modnem programu pa v svetu pomenimo malo. V Sloveniji je ime Alpine poznano in cenjeno, zato mora biti vsako spreminjanje ali postavljanje nove blagovne znamke dobro premišljeno.

Cilj vseh nas je, da »postavimo na noge« lastne blagovne znamke. Nekaj poskusov je že bilo, mislim, da so vsi temeljili na tem, da s tim manjšimi stroški promocije dosežemo čim več in dosežemo višji cenovni razred. Blagovno znamko je

potrebno tudi graditi pri razvoju obutve, ne samo zamenjati ime obutve, nalepiti novo etiketo in predvajati drugo reklamo.

Poenotenje promoviranja je tudi pomemben faktor.

Aleš DOLENC:

Sedaj se vsak trudi sicer po svojih najboljših močeh. Boljše bi bilo, če bi imeli enotno strokovno utemeljen koncept, ki bi ga naredila za to strokovno usposobljena oseba. Ob tem bi tudi morali opredeliti specifične določenih trgov.

Glede na to, da sem zadolžen za promoviranje obutve na domačem trgu, bi morda spregovoril nekaj o organizaciji reklame. Lahko rečem, da je veliko operativnega dela. Delno poznam tudi cene in vse skupaj skušamo čimbolje uporabiti za kvalitetno promoviranje. Veliko reklame pa si ne moremo privoščiti, ker je zelo draga. Na domačem trgu porabimo 2% sredstev od bruto realizacije za reklame, kar je dokaj velik strošek. Morali pa bomo vlagati še več, če bomo hoteli zdržati vso to konkurenco. Reklamo moramo smatrati kot nujen strošek za prodajo čevljev. Kolikor mogoče se trudimo, da to funkcionira.

Delo-življenje:

Kaj predlagate v prihodnje, zlasti z vidika načrtnega vlaganja v reklamo in uravnoteženega operativnega ravnanja?

Franci KAVČIČ:

Planiramo sodelovati na vseh sejmih, kjer je naša prisotnost potrebna. Lepo je, če greš na tak sejem in vidiš, da je Alpina v ospredju, da nas pohvalijo vsi oblikovalci. To je že korak k promociji. Mogoče res še nimamo povsem razčiščen, kaj spada v določen delokrog; to bi kazalo urediti.

Mislil pa, da ne smemo nastopati samo z imenom Alpina, ampak se moramo poskusiti uveljaviti tudi z blagovnimi znamkami. Določena nova skupina (grupa), ki se v tujini pokaže kot uspešna, bi morala uspeti tudi na domačem trgu.

Aleš DOLENC:

Moj predlog je, da skušamo povezati zadeve, ki so skupne za podjetje, tako, da najdemo strokovno usposobljenega človeka, s katerim

Boris MARKELJ:

Najprej je seveda potrebno opredeliti, katere aktivnosti bomo izvajali, kdo jih bo izvajal in koliko bomo investirali v ta namen. Najtežji je seveda odgovor na vprašanje: katere aktivnosti izpeljati, tako, da bodo vložena sredstva čim bolj obrnjena. Do tega odgovora se sami v tem trenutku težko dokopljemo; potrebujemo namreč strokovnjake s tega področja, ki bi nam pri tem strokovno pomagali.

Naslednji koraki so že bolj operativne narave in s pravočasnim izvajanjem posameznih akcij menim, da smo to sposobni izpeljati.

In koliko investirati v reklamo. Danes je to nekaj več kot 4% od bruto izvoza. Če hočemo držati stik s konkurenco, ta številka ne sme biti manjša, sredstva pa moramo s strokovnim, pravočasnim in ekonomičnim ravnanjem obrniti tako, da bodo prinesla še boljše rezultate.

reklamnih akcij. To so seveda njihove ideje in akcije, mi za to ne namenimo nikakršnih sredstev. Na tujih trgih pa iztržimo premalo, da bi organizirali reklamo, čeprav nekateri tudi to počno.

Na domačem trgu imamo malo prodajno mrežo in grosistično prodajo; tu se moramo pojavljati v medijih, tiskati reklamni material, ker je konkurenca zelo velika. Sredstva za to so sicer omejena, vendar doma laže dosežemo določen cilj.

Vedno pa se moramo vprašati, kakšen je namen reklame, kakšen cilj želimo doseči.

Aleš DOLENC:

Razdelitev funkcije na področju reklame na tri nosilce je seveda do določene mere problematična, ker gre za celovito strateško usmeritev, ki naj bi bila uravnana na

VAŽNO JE ...

... DA VEMO

Ustanavljanje in načrti kluba žirovskih študentov (KŽŠ)

V zadnjih dveh mesecih starega leta so v Zireh potekale priprave za ustanovitev kluba študentov v našem kraju. Skupina študentov je pripravila načrt in preštudirala vse formalnosti za delovanje kluba študentov.

Ideja za ustanovitev kluba je bila med študenti (pa ne le med študenti) odlično sprejeta in tako smo 17. decembra organizirali ustanovni sklic »Pri županu« na Dobračevi. Odobravanje našega dotedanjega dela so najbolje pokazali študentje sami, saj se je sklica udeležilo več kot 50 študentov, pa tudi predstavniki nekaterih drugih društev (taborniki, muzejsko društvo). Prislunhili smo splošnemu načrtu dela kluba in predvsem idejam za področja kulture, športa in družabnih dejavnosti, sprejeli statut ter izvolili člane organov kluba. V sedemčlanskem upravnem odboru so tako: Aleš Jurca (predsednik), Nina Kokalj (podpredsednica), Maja Rampre (tajnica), Dejan Starman (finance), Tomaž Kopač (družabne dejavnosti), Katja Kavčič (šport), Maja Bogataj (kultura). V nadzornem svetu so: Barbara Tavčar, Primož Erznožnik in Andrej Jereb; v častnem razsodišču pa: Mojca Trček, Damjan Govekar in Matej Jurca.

Predstavniki Kluba študentov Poljanske doline so nasprotovali ustanovitvi samostojnega kluba v Zireh, vendar smo na koncu le našli soglasje in tudi ugotovili potrebo po sodelovanju.

Klub je tako ustanovljen; pravo delo pa se je šele začelo. Potrebno je urediti še mnogo zadev za nemoteno delovanje. (Znak kluba je domiselno oblikovala Jerneja Kristan). Še vedno ostaja neurejeno finančno vprašanje, ki ga bomo morali urediti s KSPD. Velja omeniti način financiranja študentovskih klubov na območju stare občine; sredstva pritekajo od študentskega servisa Zamorca d.o.o. iz Škofje Loke, delijo pa se po naslednjem ključu: del denarja se dodeli klubu, glede na število članov, ki se včlanijo prostovoljno, del pa sorazmerno s sredstvi, ki se s področja delovanja posameznega kluba stekajo v blagajno Zamorca d.o.o.

Glede na to, da je KSPD pridobil sredstva tudi »na naše glave«, in glede na to, koliko so naši študentje in tudi dijaki delali preko Zamorca (tudi Alpina ima z njim sklenjeno pogodbo), bi moralo biti to vprašanje urejeno razumno in korektno do vseh študentov, ki so prej spadali v KSPD in so zdaj člani KŽŠ. Ker nam je KSPD obljubil sodelovanje, bomo to, upam, rešili čimprej. Sredstva za delo se da pridobiti tudi na druge načine (sponzorstva, organizacija prireditelj, podpora SOU-a, članarina...).

K udejstvovanju v klubu, ki največkrat pomeni le koriščenje ugodnosti, bo treba pritegniti čim več študentov. Radi bi si pridobili primeren prostor, ki nam bi olajšal delo (za npr. borzo informacij o študiju in inštrukcijah, prostor za sestanke in v prihodnosti tudi za računalnik...).

Pomagali bi radi tudi dijakom. Z organiziranjem prireditev bi popestrili dogajanje v kraju, pri čemer bomo skušali sodelovati tudi z ostalimi društvi v Zireh.

Kritično opozarjanje na ekološke probleme in na hude bolezni modernega časa (različne zasvojenosti, aids, ...) pa je tako ena izmed osnovnih nalog združenj mladih.

Z našimi idejami (ena izmed njih je gotovo ureditev kablanskega TV sistema), mislimo seznanjati tudi občinske svetnike in župana.

Kaj pa bomo delali v naslednjih mesecih?

Naša otvoritvena prireditev bo organizacija koncerta pianista Petra Milića, študenta Akademije za glasbo, 24. februarja v osnovni šoli. Tako bomo v sklopu praznovanja kulturnega praznika vsem krajanom, ki jih na to prireditev vljudno vabimo, podarili imeniten glasbeni dogodek.

V marcu bomo imeli športni dan – smučanje na Črnem vrhu in kopanje v bazenu v Cerknem. Seveda bodo imeli študentje popust pri smučarski karti in organiziran prevoz. V istem mesecu pa nameravamo organizirati tudi košarkarski turnir za vse študentske klube Slovenije.

Z muzejskim društvom smo se domenili, da bomo marca temeljito očistili muzej v starih Zireh.

Nekaj idej imamo v rokavu tudi za organizacijo pustnega spreveda, vendar naj to ostane skrivnost. Seveda ob takih dogodkih družva sodelovanja turističnega društva ne gre.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Kadrovske novice

V mesecu januarju 1995 je bila fluktuacija delavcev majhna, saj so delovno razmerje nastopili 4 delavci, z delom pa je v tem mesecu prenehalo 5 delavcev.

Po vrnitvi iz vojske so v montažnih oddelkih začeli delati: Uroš Kunc, Tomaž Pivk, Franci Burnik in Bojan Kunc.

Z delom so v mesecu januarju prenehali Boštjan Cuznar iz obrata Rovte, Marjanca Kožman iz obrata Col ter iz oddelkov v Zireh: Renata Škrjanec, Mojca Mlinar in Aleš Cigale, ki je odšel v TO.

Irma DOLENEC

Zaključek:

Če strnem – ko si bomo oblikovali načelne usmeritve našega poslovanja (strategijo), bo marketinški pristop pravo izhodišče za konkretno delovanje. To pa pomeni, da brez poznavanja trga ni ne dobre kolekcije, ne ustreznega poslovanja – ne dobre reklame.

Le-ta pomeni investicijo v tržni uspeh. Če odmislimo običajno tveganje, je pomembno, da vlagamo na tem področju ravno prav, ob upoštevanju specifičnosti trgov. Temu sledijo letno načrtovane in sprotne akcije. Vse to pa ne more usklajeno obvladati več ljudi, temveč bi morali imeti strokovno usposobljenega koordinatorja, ki bi bil sposoben usklajevati delo znotraj tovarne, na drugi strani se povezovali s strokovnimi organizacijami s področja trženja in mediji, saj ni realno, da bi vse lahko pripravili sami.

bomo opredelili enotne cilje in naloge, pa tudi specifične promoviranih področij. Če tega ne bomo dosegli, je bolje da ostane tako kot je.

Reklama – del poslovne strategije

Številke 43 ni

Če ocenjujem prodajo na loškem področju, bi najprej spregovoril o lanskoletni prodaji, ki jo ocenjujem kot srednje dobro. Na to je vplivala sorazmerno dobra ponudba, zlasti to velja za športno opremo. Kar zadeva ponudbo lastne modne obutve pa za naše področje očitno ni bila najbolj primerna. Dokupljena obutev, ki je sicer ni več toliko kot pred leti, je bila kolikor toliko primerna za kupce v naši prodajalni. Mogoče bi kazalo dokup povečati, da bi imeli širšo ponudbo. Sezonske zaloge smo prodali še kar dobro. K temu je pripomogel decembrski sneg in če bi zimsko vreme trajalo dlje, bi bilo še bolje. Ob objektivnih pogojih za slabšo prodajo, ne morem mimo napak na področju kakovosti. Tu imam v mislih npr. ženske gležnarje (art. 6962), ki so bili narejeni iz materialov, s katerih se je luščila barva, zato smo imeli reklamacije in izkupiček je bil zato slabši.

Prodaja v letošnjem letu se je pričela zelo slabo. Še od tega smo več kot polovico prometa naredili s športnimi oblačili, ostalo pa s čevlji. Kakšen je položaj, morda ilustrira podatek, da imamo na zalogi za 30 milijonov SIT obutve in le za 6 milijonov SIT ostale športne opreme.

Še nekaj močno vpliva na našo prodajo. Med drugim je to sortiment ali z drugimi besedami – ponudba, izražena v velikostnih številkah. Sedaj ugotavljam, da imamo dovolj obutve številke 40 in 41, medtem ko številke 43 ni (hitro poide). Na to bomo morali bolj misliti.

Opozoril bi še na pomemben vpliv reklame. Mislim, da bi morala biti pogostejša ali vsaj bolj premišljena.

Janez Kavčič

VAŽNO JE...**... DA VEMO**

Ali bo pihalna godba Alpine praznovala 50. obletnico svojega obstoja?

To vprašanje je vse bolj na mestu. Smo pihalna godba Alpine, čeprav nas podpirajo le še delavci (torej naj bi se imenovali delavska godba); ki so pripravljene iz svojega skromnega osebnega dohodka dati mesečni prispevek za obstoj godbe. Sama tovarna, katere ime nosimo in predstavljamo, je postala zadnja leta zelo mačehovska.

Godba je bila ustanovljena istega leta kot Alpina, to je leta 1947 in čez dve leti naj bi skupaj praznovali 50. obletnico dela. Žal pa z dirigentom ugotavljamo, da so instrumenti dotrajani; nujno je potrebno zamenjati klarinete in trobente. Tudi firma za izdelavo instrumentov mora biti ista, saj se morajo instrumenti glasovno ujemati. To sedaj ne velja, ker smo instrumentov stalno le dokupovali. Jamaha instrumenti so dotrajani – imajo luknje in s temi na koncertih ne moremo več igrati. Kot sem že večkrat omenil, ponavljam: prispevek delavcev komaj zadostuje za redno vzdrževanje godbe – to je:

plačilo dirigenta, najemnino prostorov, elektriko, ogrevanje, šolo novih učencev. Stroški so vsak dan višji in kmalu nam bo zmanjkovalo že za redno dejavnost. Če bi Alpina kot tovarna iz reklamnih sredstev godbi prispevala mesečno vsaj 60.000,00 SIT, bi lahko delali normalno.

Sedaj so Žiri občina in vedeti moramo, da se malo občin lahko postavi z lastno pihalno godbo. Žiri jo imajo. Ali jo bodo vodilni pustili propasti tik pred njeno 50. obletnico delovanja?

Da je godba pridobila na kvaliteti, ne bom ponavljal, ker sem o tem pisal že v eni prejšnjih števil. To smo Žirovcem dokazali tudi z uspešnim Božično-novoletnim koncertom. Dvorana je bila nabito polna, veliko je bilo obiskovalcev iz drugih krajev. Zaman pa so oči med poslušalci iskale naše vodilne osebnosti iz Alpine, katere ime nosimo. Celoletno prizadevanje in učenje na nešteti vajah ni bilo toliko vredno, da bi nas prišli

Naši godbeniki so zaigrali tudi ob obisku nadškofa dr. Alojzija Suštarja

poslušat vodilni. To nas je prizadelo; kaže pa tudi na to, da se kake bistvene pomoči ne moremo nadejati.

Kot sem že omenil, nujno potrebujemo vsaj 10 trobent in nekaj klarinetov. Če bi v Žireh združili moči, če nam bi finančno pomagala tudi druga podjetja, bi se ta problem rešil, saj bi instrumente imeli potem vsaj 25 let. V Žireh ni malo podjetij, ki jim ne gre najslabše. Če bi vsaka delovna organizacija prispevala vsaj za dva instrumenta (en instrument stane okrog 2.500 DEM), bi bila godba rešena.

Naj omenim, da so vsa podjetja v Žireh že praznovala svoje obletnice; obletnice so praznovala gasil-

ska društva; naša godba je na vseh obletnicah igrala brezplačno. Vedno smo bili na voljo za razna praznovanja in nikoli nismo vprašali za plačilo. Tudi drugim podjetjem se bližajo obletnice in ne samo nam. Sedaj smo mi v veliki finančni stiski, zato upravičeno pričakujemo finančno pomoč Alpine in drugih podjetij oziroma cele občine Žiri, saj je godba za vse. Godbeniki lahko samo obljubimo, da bomo še naprej prizadevno vadili in še mnogokrat razveseljevali z lepimi melodijami. Seveda, če boste omogočili osnovne pogoje za delovanje: to pa so instrumenti, brez katerih godbe žal ni.

Viki Žakelj

S koncerta pihalne godbe v župnijski cerkvi

(Nadaljevanje s 7. strani)

V spomladanskih mesecih pa ponavadi tudi bruci do take mere okusijo študentsko življenje, da so, čeprav ne še povsem zreli, pa vendar primerni, da jih sprejmemo v študentske vrste. »Brucovanje« pa se bo letos najbrž dogajalo obenem s praznovanjem otvoritve nove trgovine na Dobračevi. Tako bo to ne le študentski, ampak vsežirovski žur. Stekla pa naj bi tudi borza instrukcij (tega naj bi bile vesele predvsem mame, saj bi njihov »smrkavec« končno lahko dobil ustrezno pomoč in tako še pred koncem šolskega leta rešil, kar se

še rešiti da (ponudbe in povpraševanja sprejemamo na naš naslov – p.p. 56, pošta Žiri).

Kot vidite smo člani kluba polni idej in energije. Ob podpori občinskih mož ter sponzorjev v sami občini in izven nje, bomo te ideje tudi lažje izpeljali. Seveda pa moramo pritegniti predvsem študente, da se jim delo kluba (čeprav to pomeni predvsem ugodnosti zanje) ne bo zdelo nesmiselno.

Verjamemo, da nam bo to vedno bolj uspevalo in bomo dokazali, da je ideja kluba res prava, potrebna in koristna!

Upravni odbor kluba žirovskih študentov

Ob kulturnem prazniku je nastopil tudi Moški pevski zbor Alpine

Žirovski gasilci s kupom težav

Sredi januarja so imeli gasilci iz starih Žirov občni zbor in so med drugim ocenjevali razmere. Preteklo leto je bilo za gasilsko društvo Žiri razmeroma mirno, kar gre deloma pripisati tudi uspešni preventivi. Članstvo je sedaj v rahlem porastu; imajo 139 članov, 37 članic in 27 podmladka.

Udeleževali so se raznih gasilskih vaj, sektorskih nočnih vaj na Sovodnju in tekmovanj z desetina. Vedo, da bodo morali zainteresirati čim več mladine, saj so morali lani na tekmovanje v Škofjo

Loko iti z mešano desetino pionirpionirke. Tudi desetine veteranov ne morejo več spraviti skupaj.

Tudi članice niso lenarile. Udeležile so se srečanja gasilk v Ribnem pri Bledu, pa tudi sektorske

vaje v Brekovec niso minile brez njih. Sicer pa so marljive ženske roke imele kar precej dela pri raznih prireditvah in vzdrževanju doma.

Severne fasade gasilskega doma niso uspeli obnoviti; upajo, da se jim bo to posrečilo letos.

Pri vsakoletnem pregledu hidrantov so ugotovili, da jih je precej zatrpelih ali na pol zasutih. Precej dela so imeli, da so jih pripravili za slučaj požara.

Sodelovali so z ostalimi gasilskimi društvi v kraju in izven njega, tako na paradah, pogrebih in tekmovanjih.

Tudi nadzorni odbor je uspešno spremljal delo upravnega odbora in društva. Morebitna opozorila so pri tem lahko samo v dobro društva.

Občnemu zboru najstarejšega gasilskega društva v Žireh so poleg delegatov gasilskih društev Dobračeve, Brekovic in Račeve, prisostvovali tudi predstavniki pobratene gasilskega društva iz Cerkna.

Član odbora gasilske zveze Škofja Loka, ki se je po novem preimenovala iz prejšnje občinske gasilske zveze (Kopač) je navzočim pojasnil nekatere nove oblike delovanja gasilskih društev po ustanovitvi novih občin. Tako so sklenili, da dosedanja občinska zveza postane zveza gasilskih društev dosedanjih območij. Financiranje delovanja društev naj se oblikuje (po novih merilih posameznih občin) v skupen sklad gasilske zveze. Gasilski društvi Trebija in Sovodenj se bosta po novem izločili iz gasilskega sektorja Žiri in se priključili gasilskemu sektorju Gorenja vas-Poljane.

Tečaje za izprašane gasilce bodo imela društva, za podčastnike gasilska zveza in za častnike na lgu pri Ljubljani. Prav tako naj bi gasilska zveza poskrbela za izobraževanje šoferjev strojnikov in za uporabo dihalnih aparatov.

V devetih društvih bodo poskušali v prihodnjih letih zamenjati dosedanje kombije IMV za sodobnejša vozila s štirikolesnim pogonom, ki je primernejši za gasilske potrebe. Društva bi morala zbrati najmanj 40 % lastnih sredstev. To imajo v načrtu v treh letih, če bo dovolj finančnih sredstev. Kljub temu, da so finančni viri vse

bolj skopi, bodo nabavljali kvalitetno zaščitno opremo, ki bo ščitila gasilce pri posredovanju. Odločili so se, da za zaščito človekovega življenja in zdravja ne sme biti nobena oprema predraga. Dobili bodo tudi več priročnih radijskih primopredajnikov, za večje gasilske enote pa tudi nekaj pozivnikov.

Po novih merilih bodo močnejša gasilska društva imela za potrebe vojske namesto dosedanjih 20, 30 usposobljenih gasilcev za reševanje življenja in imetja v primeru vojne.

Članica veteranka je spomnila navzoče, (če že nismo imeli preteklo leto opravka z ognjem), je bilo treba jeseni dvakrat v reševanju pred poplavo. Tako so se prvič oglašile sirene v noči med 3. in 4. oktobrom in potem se je to ponovilo še štirikrat. Predolga desetletja so že odlašala z ureditvijo hudournika Osojnica, ki ob nenadnem nalivu pogosto iznenada naraste in prestopi bregove ter potopi Stare Žiri. Lani je ta narasli hudournik nanašal in mašil s štiri in ostalimi napolnjenimi, pometal je tudi s črnimi odlagališči, saj je odnesel celo odvržene hladilne skrinje in podobne predmete, čeprav je krajevna skupnost Žiri že dve leti nazaj uredila legalno odlagališče bele tehnike in drugega materiala v opuščnem kamnolomu v Osojnici. Tako kaže, da odnos krajanov do odpadkov še ni ustrezen, saj tudi črna odlagališča še niso odpravljena.

Izgradnja kanalizacije in pločnikov zaradi pomanjkanja finančnih sredstev še ni prišla na vrsto, čeprav je že dolgo v planih krajevne skupnosti (oz. sedanje nove občine). Poplave opozarjajo, da bo to treba urediti čimprej.

Nekateri člani društva so kritično ocenili izposojanje in najemanje dvorane in inventarja, ker se ta imovina na raznih prireditvah neodgovorno uničuje. Sklenili so, da upravni odbor tehtno premisli, komu zaupa dvorano ali posodi inventar. Letos so morali obnoviti kar precejšen del miz in stolov, namesto da bi se lotili nujnejših del. Starožirovski gasilci upajo, da bodo v tem letu še uspešnejši v čuvanju ljudskega premoženja, ter da se bodo tudi njihove aktivne gasilske desetine uspešneje uveljavljale.

Ivan Reven

Zoran Zupančič – neizbežen padec v Planici marca 1994 na največji skakalnici na svetu... in danes s točko svetovnega pokala v žepu

Sapporo – srečen kraj za žirovske skakalce

Natanko pred sedmimi leti, leta 1988 v olimpijski sezoni, je član žirovske Alpine Robi Kopač osvojil prvo točko v svetovnem pokalu. Takratno jugoslovansko olimpijsko zastopstvo je bilo kasneje sijajno z dvema medaljama v Kanadi, vendar brez žirovskega predstavnika. Robi Kopač pa je nenadoma, veliko prežgodaj prenehal in zapustil skakalni šport. Njegovo 15. mesto je klubu Alpina pomenilo ogromno.

V tej sezoni so žirovski skakalci spet dočakali (prav v Sapporu) svoj trenutek. Zoran Zupančič je s 30. mestom prav tako osvojil eno, vendar zelo pomembno točko v tekmovanju za svetovni pokal. Tako je dosežen temeljni cilj sezone. Kar ni uspelo Primožu Kopaču na uvodu svetovnega pokala v Planici z 31. mestom, je Zoranu uspelo v Sapporu.

Primož Kopač nadaljuje sezono sijajno. Njegova zmaga v ICC v Franciji pomeni meni kot trenerju prav toliko, če ne celo več, kot ena točka v svetovnem pokalu. Za zmago v tako močni konkurenci je potrebno namreč skočiti dvakrat naravnost sijajno, medtem ko si za 30. mesto – tudi na svetovnem prvenstvu skakalec že lahko privoščiti manjše spodrsaljake.

Primožu je le enkrat (od desetih tekmovanj v ICC) spodletelo in pristal je nad 30. mestom. Devetkrat je osvojil točke, trikrat je bil med desetimi najboljšimi in štirikrat v dvajsetorici. Tudi to ob sijaj-

ni zmagi ni prepričalo reprezentančnega trenerja Zajca, da ga povabi in mu da priložnost na tekmovanjih za svetovni pokal v Skandinaviji. Primož si je z rezultati in formo to popolnoma zaslužil.

Marko Bogataj se prebujajo. Tudi njegove uvrstitve v ICC so odlične. Devetkrat se je uvrstil med trideset najboljših; najvišja uvrstitev je 6. mesto v Planici. Marko bo dobil priložnost na velikanki v Obersdorfu, kjer bo konec februarja svetovni pokal v poletih.

Mladinci so imeli državno prvenstvo v samostojnih skokih in nordijski kombinaciji. Zmagal je Primož Peterka (Triglav), pred Juretom Radljem (Ilirija) in Jakom Grosarjem (Tržič). Na odlično 6. mesto se je uvrstil Gašper Poljanšek, ki je kasneje po 10 km teku osvojil srebrno kolajno v nordijski kombinaciji, za Tržičanom Romanom Perkom. Več kot 17. mesto si je zaslužil Jaka Eniko, saj na treningu skakal veliko bolje!

Skakalci, stari do 15 let osvajajo točke v pokalu Cocta. Še posebej pa so uspešni v smučarskem teku, ki šteje za nordijsko kombinacijo, saj Jure Kosmač, Davorin Stanonik, Simon Sturm in Boris Oblak v tem tekmovanju osvajajo najvišja mesta.

O mlajših tekmovalcih bomo več napisali v prihodnji številki.

Janez Poljanšek

Zoran Zupančič na velikanki v Planici

Z ogorčenega dvoboja med orodjarji in razvojem

Bojan Podobnik najhitrejši

Konec januarja je sindikat Alpin pripravljal na Mrzelm Vrhu tekmovalce v veleslalomu.

Nastopilo je 48 tekmovalcev. V posameznih kategorijah so bili najboljši:

Ženske nad 35 let:

1. Mlinar Vida	26,82
2. Kavčič Anuška	27,63
3. Kavčič Helena	29,15

Ženske do 35 let:

1. Pečelin Mojca	23,90
2. Jereb Beti	24,09
3. Žakelj Rada	27,48

Upokojenci:

1. Podobnik Alojz	26,28
2. Burnik Alojz	27,73
3. Podobnik Milan	29,43

Moški nad 50 let:

1. Podobnik Rado	22,99

2. Kosmač Peter	25,77
3. Čar Stane	27,19

Moški od 40 do 50 let:

1. Pišljnar Zdravko	23,77
2. Kosmač Rajko	24,15
3. Modic Jože	24,91

Moški od 30 do 40 let:

1. Tavčar Tone	22,92
2. Krolnik Drago	23,56
3. Erznožnik Ciril	23,90
3. Žakelj Stojan	23,90

Moški do 30 let:

1. Podobnik Bojan	22,58
2. Kopač Marko	23,52
3. Lazar Janez	24,77

Bili smo priče lepi in zanimivi tekmi. Prav škoda, da nam zime v zadnjih letih malokdaj omogočajo take prireditve. N. P.

Upokojenci ustvarjajo

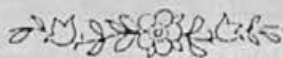
DAROVANJE, zbornik ljudskih piscev izdajajo društva upokojencev Slovenije enkrat letno. Tokrat sodelujejo kar trije žirovski upokojenci s svojimi literarnimi deli. To so: Peter Naglič, Tončka Reven in Franciška Trček.

Kdor se zanima, lahko zbornik kupi pri Društvu upokojencev Žiri – po ceni 1.000,00 SIT. Naklada je omejena, zato pohitite.

Najprej vam predstavljamo Tončko Reven, našo upokojenko, z njeno poslovilno pesmijo.

Tončka Reven se je rodila 26. 1. 1930 na večji hribovski kmetiji po domače pri Lazarju v vasi Izgorje pri Žireh.

V glavnem je otroška in mlada leta preživela doma na kmetiji, pasla ovce in krave ter opravljala druga kmečka dela, vse do leta 1959, ko se je zaposlila v tovarni Alpina kot čevljarska delavka. Po približno trinajstih letih se je zaradi slabega zdravja invalidsko upokojila. Dosti je brala, razmišljala in svoja čustva izražala v pesmih in pripovedovanju.

Slovo »Alpini«

Vse me boli se mi v glavi vrti. Ne vidim številke, ne ločim več para, v šaro ta čevljev odhaja.

Ker mojster vse hoče, zares ni mogoče, je bolezen velika bo treba zdravnika.

Ko pridem v ambulanto, dobim receptov za tri in še posteljo mi priporoči – to še doda, da je konec z Alpino.

FRANČIŠKA TRČEK

je bila rojena 5. 3. 1935 v Brekovicah pri Žireh, v kmečki družini, kjer je bilo šest otrok. V osnovno šolo je hodila v Žiri. Ker se oče ni vrnil iz vojne, ni imela možnosti nadaljnega šolanja. Zaposlila se je v tovarni čevljev Alpina in tam delala do upokojitve. Je poročena in ima dva sina. Vsa leta je rada pisala ob raznih priložnostih, kot so poroke in upokojitve. Prispevke je objavljala v tovarniškem časopisu Delo-življenje.

Moje misli in spomini

Bližala se je ta lepa, tako opevana pomlad, ki se je vsi veselimo, od otrok do starčkov.

Zame je bilo to pričakovanje še lepše. Po desetih letih tihih želja sem pričakovala to nežno bitje, otroka. Puste so bile stene bolnice, dolgi dnevi in meseci, ko sem morala biti pod zdravniško kontrolo. Toda upanje in volja sta bili močnejši in sem težave mirno prenašala.

Bil je praznik žena, 8. marec, dobile smo šopke in darila. Ta šopek mi je dal še več življenja in upanja. Mislila sem si: Zmagala bom in drugo leto bo moj praznik dan žena že bolj popoln, saj bo ta otrok tako moj.

ob slovenskem kulturnem prazniku

PETER NAGLIČ

je bil rojen 5. 7. 1922 v Žireh, Logaška cesta 19, občina Škofja Loka. Obiskoval je osnovno šolo in nižjo gimnazijo. Po poklicu je čevljar, visokokvalificirani delavec, učitelj praktičnega pouka. Od leta 1955 do 1971 direktor Čevljarske šole v Žireh. Pisati je začel že v partizanih. Še danes je ponosen, da je sodeloval v protifašističnem boju v času druge svetovne vojne v letih 1941–1945. Po končani vojni je bil vrsto let prizadeven družbenopolitični delavec. Hotel je nadaljevati

Moje viže

Iz življenja za življenje verze sem napisal vse, iz glave niso pač učene, v njih pa moje je srce.

Trda njih je govorica, iz žuljave izšli roke, svatuje vsakemu pravica, v pošteni volji misel vre.

Kar mi dala je narava, tega vzeti se ne da, moč starosti bi pokopala, ne more streti mi srca.

Toda usoda se je še drugič kruto poigrala z menoj. Prezgodaj sem izgubila otroka in zopet sem ostala praznih rok. Svet se mi je zrušil in pokril vse cvetke, ki jih je tisto zgodnjo pomlad vrtnar že zasadil po parkih okrog bolnice, in prvi pomladni žafran se je prelivaval v lepe barve. Ko so ptički peli svoj prvi spev, se mi je zdelo, da me hočejo tolažiti, toda zame je bila to le žalostinka. Preveč sem bila žalostna. Ta pomlad je bila zame brez cvetja.

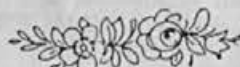
Ob možu, ki me je razumel, sem zopet dobila pogum. Oba sva tiho upala. Hitro nama je minilo šestnajst let skupnega življenja in prijokal nama je zdrav, tako pričakovani sinko. Mnogokrat, ko sem se prebudila, sem mislila, da so to le sanje, kajti preveč sem se bala, da bom spet le razočarana.

Zopet je praznik dan žena. Veselimo se pomladi in ko najin dragi sin dela prve korake in izgovarja prve besede, sem šele zmogla to napisati vam, drage žene in matere. Prej je bilo v očeh vedno preveč solza, če sem vam hotela to napisati.

Poleg moje močne volje in moževega razumevanja se moram toplo zahvaliti tudi zdravstvu.

V srcu gojim veliko željo, da bi zopet vesela delala med vami, da bi bili vsi zdravi in da bi se vsem ženam izpolnile te želje.

šolanje, vendar mu tega niso omogočili. Dejali so mu, da ima za svoj položaj dovolj šolske izobrazbe. Tako ni mogel uresničiti svojih želja. Kaj malega je tudi v vseh teh letih napisal iz potrebe in za kratek čas.

Sem šopke vezal

V šopek vezal, v venček spletal, rožice sem s svojih trat, njih lepoto razodeval zmeraj mlad med njimi svat.

Misel zlila v melodiji, vzklikla meni iz srca, čista kot v jutranji zarji – rosna, zlahna rožica.

Ali cvetijo in dehtijo, to je pač narave dar, zame nikdar ne zvenijo, čeprav vzgojil jih ni vrtnar.

Kdor bo šopke te razvezal, njih opoja se navzil, sam bo venčke nove spletal, se po svoje veselil.

V širne trate sem podal se in nabral si novih rož, vezal v kite jih po svoje, naj mlad bo ali star že mož.

Velika, zanimiva in hrabra investicija »Pri Matic«

»Sanje o centru Žirov, ki so bile leta in leta, se niso uresničile,« je menil župan Bojan Starman.

»Načrtov je bilo veliko, nikoli pa niso bili povsem uresničeni in stavbe so se gradile kot so se pač pokazali interesi in možnosti. Tako je nastal center kot je pač nastal, z vsemi pomanjkljivostmi...«

Sedanji poslovno-stanovanjski center tudi še ne bo v celoti zaočkrožil centra, saj bo treba v samem centru in okolici narediti še marsikaj.

Kar zadeva to novo stavbo, je z vsemi ustreznimi načrti in »papirji« legalizirana gradnja.

Res je zadeva napredovala bolj na silo, vendar je sedaj objekt usklajen z zahtevami, ki so za center razumljive.

Občina (Žiri) je v stavbi tudi sovlagatelj in tako član konzorcija, ki je bil osnovan za izvedbo gradnje. Te prostore bo naša občina imela v zamenjavo za del zemljišča, ki ga je krajevna skupnost Žiri pred leti kupila od bivšega lastnika Lojzeta Gostiše. Upam, da se bodo sedaj stvari odvijale po pričakovanjih.

Predstavniki konzorcija in glavni investitor in koordinator Memet Biljali je na naša radovedna vprašanja povedal:

»Morda bi ljudi zanimalo, da gre za stavbo z okoli 2800 m² uporabne površine; cela investicija pa bo veljala okoli 2,5 milijona nemških mark.

V pritličju stavbe bo restavracija, turistična recepcija, papirnica in trgovina s šolskimi potrebčinami in spominki, delicatna trgovina, prodajalna mesa in mesnih izdelkov, steklarstvo, butik z oblačili, frizerski salon...

V prvem nadstropju bo šest turističnih sob in apartma, s skupaj 15 ležišči, zajtrkovalnica, slaščičarna, ki bo povezana z restavracijo v spodnji etaži.

Potem so tu večnamenski prostori občine, salon pohištva in še nekateri drugi večnamenski prostori.

V drugem nadstropju je stanovanjski del, v tretjem – podstrešnem delu pa program še ni opredeljen in morebitne sovlagateljše še iščemo.

Sedaj je tako skupno z žirovsko občino osem sovlagateljev: Adolf Kriznar, Janez Lukancič, Marjan Eniko, Janez Oblak, Silvo Žakelj, Metka Mohorčič in Joži Leskovec. Vodja projekta je arhitekt Bur-

gar z Inženirskega biroja v Ljubljani, arhitektonske rešitve pa je izdelal arhitekt Janez Koman.

Gradnjo bo izvajal Tehnik iz Škofje Loke, nadzorstvo pa bo opravljal Lokainvest. Pogodba (podpisana 23. decembra) predvideva, da bo stavba do treje faze zgrajena do 31. julija letos. Tako naj bi bila stavba vseljiva in urejena okolica poleti 1996. Za vsako kasnitev so predvideni visoki penali. Vsi sofinancerji bodo stroške gradnje krili s pomočjo kredita, ki ga bodo dobili na hipoteko stavbe do tretje faze. To pomeni, da prvi del gradnje krijejo z lastnimi viri sredstev.

Morda še to; dostava za vse lokale bo za stavbo, kjer bo tudi 15 parkirišč. Ostalih 25 parkirišč bo na obrežju Račeve.

Za večjo funkcionalnost stavbe bo tu tudi telefonska centrala in dvoje dvigal.

Skratka, vse je narejeno tako, da nikakor ne bo motilo sosedov. Pred stavbo – do glavne ceste – bo park po vsej dolžini parcele.

Če za zaključek ugotovimo, da so poleg vseh običajnih soglasij tu delali tudi hidrološki izračun na stotelne vode; poskrbeli za parkirišča (za razliko od nekaterih drugih investitorjev v centru) pa tudi celotne arhitektonske prilagoditve stavbe značilnostim centra, lahko upamo, da bomo v Žireh napredovali tako po funkcionalnosti centra kot po izgledu.

N. P.

Lado Oblak (v sredini) si je v novi hiši uredil sodobno mizarско delavnico

Lado Oblak na novi lokaciji

»Na svoje sem začel leta 1989; najprej sem delal v improvizirani delavnici v stari hiši, kjer pogoji za sodobnejše delo niso bili ustrezni,« pripoveduje Lado Oblak, ki je od septembra že v novi mizarški delavnici, v nedograjeni hiši, ki jo je pred časom kupil.

»Moj program so predvsem izdelovanje kuhinj po naročilu, pa tudi opremljanje različnih lokalov.«

Kot kaže, se za dobro delo dobi denar, saj so posebno zasebni naročniki dobri plačniki, medtem ko družbene firme plačujejo z velikimi zamudami.

»Se v Žireh marsikdo sploh ne ve, kaj delam,« pravi Lado. »Sedaj, ko smo v novi delavnici, se da delo kar dobro organizirati. Dela je kar veliko, saj smo trije redno zaposleni, imam pa tudi dva vajenca. Konkurenca je seveda velika in treba se je potruditi. Mislim, da nam kar uspeva.

V Žireh deluje kar štirinajst legalnih mizarjev, koliko pa jih še dela na črno, sploh ne vem. Res pa je, da smo za vse sami, tako glede poslovnega rizika kot kreditov. Morda bo pravkar ustanovljeno združenje drobnega gospodarstva

v Žireh kaj pripomoglo k našemu delu. Ena izmed teh pogojev je obrtna cona, ki je le na papirju. Sam sem se dve leti prizadeval, da bi tu dobil lokacijo za delavnico.

Sedaj imam tu osnovo za delo; seveda mi še marsikaj manjka. Tudi glede kadra je dobro, da ga vzgajamo sami, saj so mladi mizarji potem lahko najbolje prilagojeni za našo proizvodnjo. Seveda so pomemben dejavnik cene, ki so kar visoke; to velja tako za les, iverko, kovje...«

Čutiti pa je, da bo firma MIZARSTVO-SERVIS Lada Oblaka prebrodila tudi te težave.

N. P.

Predsednik sveta občine Žiri je inženir Marjan Zakelj

Začelo se je spodbudno

Na drugi seji občinskega sveta občine Žiri so sprejeli statut občine, ki bo osnova za nadaljnje delo in organiziranost. V kratkem se bodo lotili še poslovnika, potem pa bo na vrsti ena glavnih temeljnih dejavnosti, to je priprava proračuna občine za leto 1995. Kot kaže, se je sodelovanje začelo konstruktivno in upamo, da bodo tudi rezultati temu primerni.

Ivan REVEN

Če greste kdaj na izlet v okolico

V Leskovicah v Poljanski dolini je bila zadnje nedeljo v avgustu slovesna otvoritev nove ceste Kopačnica-Leskovica; odprli pa so tudi vodovod za Leskovoico in okoliške vasi. S to pomembno pridobitvijo Leskovoica in okoliške vasi niso več bogu za hrptom in tukajšnji ljudje pričakujejo, da se bo odseljevanje prebivalcev prenehalo. Upajo tudi, da bo osnovna šola za nižje razrede spet zaživela.

Ob odprtju ceste se je zbralo kar precej znanih politikov, kot so: Lojze Peterle, predsednik SKD, poslanca Podobnik, Oman in vodilni predstavniki krajevne skupnosti Gorenja vas: Bogataj, Petrovič in Štremfelj.

Krajani bodo nadaljevali s posodabljanjem ceste od Leskovic do Robidnice, s sodelovanjem Cerkljanov pa naj bi bila ta povezava naprej do Novakov, da bi bila sposobna tudi za vožnje z avtobusom. Dobra cesta je važna življenjska arterija in pomeni življenje.

Domači gasilci so ob tej priliki preizkusili tudi hidrante za požarno varnost svoje vasi.

Krajani pod Blegošem, izpod katerega so zajeli vodni vir, se zavedajo, da kraji, ki ne napredujejo, umirajo in z njo poseljenost krajine, ker le ljudje, ki čuvajo to krajino, dajejo življenje, sicer postane zapuščena divjina. Upajo, da jo bodo prebudili v novo življenje.

TO JE NAŠ KRAJ

V občini je veliko več dela kot prej v krajevni skupnosti

Sedaj je nekakšno prehodno obdobje, z začasnim financiranjem. Tako od vlade kot drugih institucij prihaja vrsta napotkov, kako ravnati v tem času in kako bo naprej. Med drugim je vladna služba poslala tudi vzorec za izdelavo statuta in poslovnika. Za urejevanje dela v občini pripravljamo statut in poslovník, ki bo urejal delovanje sveta, župana, občinskih odborov in same občinske uprave.

Če najprej omenimo vsebinsko plat, je tu precej več odgovornosti kot prej v krajevni skupnosti, zlasti s področja šolstva, varstva in drugih družbenih in komunalnih dejavnosti, ki jih bomo sedaj morali dogovoriti (in seveda plačati) sami.

Tega se bodo morale

zavedati tudi tiste organizacije, ki so bile doslej navajene drugače. Glavni vir dejavnosti bo naprej tako imenovana glavarina, na podlagi dohodnine. Teh sredstev bo za našo občino približno 2 milijona DEM.

Seveda marsikaj še ni znanega, čeprav se zdi, da so osnove za delovanje občine in njenih organov kolikor toliko začrtane.

Seveda proces priprave organiziranosti - od statuta do konkretnega delovanja organov - še teče.

Kot že rečeno, bo poleg uvajanja novega načina dela v občini, kmalu tudi priprava proračuna občine in delitev premoženja občine.

N. P.

Nov način evidentiranja prisotnosti

Srednja tekstilna, obutvena in gumarska šola Kranj

vabi starše in učence, ki v tem šolskem letu zaključujejo osnovno šolo, da 10. marca ob 9. uri in 11. marca ob 9. uri pridejo na

INFORMATIVNI DAN

in se seznanijo z izobraževanjem vseh obutvenih in tekstilnih poklicev.

Uprava šole

ČRNA PIKA

Kako urediti, da bi bila trim steza polna in da bi jo koristniki znali ohranjati

Dopisujte

Koliko nas je

31. decembra je bilo v Žireh 4.790 prebivalcev, 2.452 žensk in 2.338 moških.

Lani se je v Žireh rodilo 34 deklic in 30 dečkov, umrlo pa je 16 moških in 12 žensk.

V Žiri se je priselilo 5 ljudi, 2 ženski in 3 moški.

Anka Kavčič

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri.

Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Bogo Filipič, Helena Kavčič, Slavko Kristan, Tatjana Pirnat, Silva Pivk, Nejko Podobnik - glavni in odgovorni urednik.

Naklada: 2.400 izvodov. Fotografija: Brigita Zemljarič.

Tisk: Gorenjski tisk Kranj.